

కథాకం

నందుల సుకలాదేవి

క్రమంలో ఉత్తరం పెట్టేస్తూ చికాగ్లో అన్నాడు రమురాం.

"ఈ కృష్ణ ఎప్పుడూ ఏదో యజువంటి తంటా లా వెత్తిమీదకు తెస్తూనే ఉంటాడు."

వక్కా వీట్లోంచి హరగోపాల్ వచ్చేడు.

"ఇప్పుడేమయిందోయ్"

రమురాం కవడు అతని వద్ద గిరవాటు వేసి తన సెబుల్ వద్దకు వెళ్ళిపోయాడు.

ఉత్తరం తెలిపాడు హరగోపాల్.

"డియర్ రము:

వాకో దిన్న వ హోయం చేసి పెటాలి. వీలాదేవి అని వా పేహీతుడి చెల్లెలు కొత్తగా M. Sc. పావయింది. తను ఏదో రివెర్సి ఇంజనీయరీ కోసం చూచు వస్తోంది. అక్కడ ఆమెకు తెలిసిన వాళ్ళెవరూ లేడు. అందుకని ఆమెను కల్యాణిగా కొన్న వ హోయం చేయ వలెను బుధవారం మెయిల్లో వస్తోంది....."

ఉత్తరం పూర్తి కాకుండానే హుషారుగా ఈం వేసేడు హరి.

"అరే! కామో! అందమైన... బహుశా... ఆయ్యో వుంటుందిలే కనీసం వయసులో ఉన్న విల్లకి కాస్త ఊరు గీరూ చూపించవంటే ఈ కుహర్తిలా పోజు పెద్దావే! అసలే యద్దనవూడి నులోకవారాణి హారోలా అన్ని విశ్వర్యాలు ఉన్న వంటిగిడివి..."

"నోడ్యు అంటూ వైలులో తం దూర్చేడు రము,

మెయిల్ ఆగిన వెంటనే వెకండ్ క్లాస్ లేడిస్ కంపార్ట్ మెంట్ దగ్గరకు నడిచేడు, రకరకాల వయస్సులో ఉన్నవాళ్ళు దిగు తున్నారు.

ఈ వీలాదేవి రూపురేఖలేమిదో... మైగర్డ్ ... ఎక్కణోయి ఈ రోంసిలో దిగేను..... చిటనకులాడుతున్న రము మొహం హతా త్రుగా కాస్త వికసింపింది.

వన్నంగా. తామనతాయగా ఉన్న ఓ అమ్మాయి దిగి దిక్కులు చూస్తోంది.

"... చూడండి!... మిన్... మీరేనా వీలా దేవి..."

"మీరే నేమిటి రమురాం అంటే! వచ్చారా మీరు వస్తారో రారోనని హాదలి చస్తున్నాను. ఇప్పుడా రావటం వంటిగా వస్తున్నాకదా! వెంటనే కనవడవద్దూ..."

కుహర్తిలా వున్న ఆమె వాక్రవాహానికి తెల్లబోతూ అన్నాడు రమురాం,

"వయణం... దాగా జరిగిందా...?"

"నా తలకాయలా జరిగింది. బుద్ధిలేక బయల్దేరాను. తచ్చే విసుగ్గా ఉంది"

నోరు చప్పున మూసుకొని దారి తీశాడు రమురాం.

తాళం తీసిన రముతోపాటు ఇంట్లోకి అడుగు పెడుతూ అంది.

"ఇదేనా మీ ప్రాసాదం?"

రము కోపంగా చూసి మాట్లాడలేడు.

క్షణికం

నీల పూనానికి వెళ్లిన కరచాత వడక
కుప్పిలో అశాంతిగా చాలేను రమురాం.

రేపు ఆమెకు ఇంటర్వ్యూ రాత్రి మెయిల్ కి
తిరిగి వెళ్ళిపోతుంది. ఓ ముప్పయ్యారుగంటలు
ఈ యు రూమాడుతాన్ని తరింపక తప్పదు.

అసలు తనకి అడవాళ్ళతో మాట్లాడటమం
తేనే లోపలనుంది కంగారు తోమకు వస్తుంది.

పోసి ఈ వచ్చిన అతిథి గారు కాస్త నెమ్మ
దయన అమ్మాయి అయితే బావుండేది.

— ఇదేం పిల్ల!

వచ్చి అరగంట కాలేదు. తనవి వో వూపు
వూపేసింది.

తల తుడుచుకుంటూ వచ్చి ఎదురుగా
తూర్పుది నీల.

"అమ్మయ్యో హాయిగా వుండండి. అసలు
నాకు ప్రయాణాలంటే చిరాకు. అక్షరాధ్యవం
మొదలుకుని విశాఖపట్టణం లోనే వదువంతా
అయిపోయింది. ఈ బి. బి. టి. ఇంటర్వ్యూకి
రావాలనుకోలేదు. కానీ మా అన్నావచ్చు బల
వంతంపెట్టి వంపాడు. అదేం: అట్లావున్నాడు
ఓంట్లో బాగుండలేదా?

కంగారు వద్దాడు రమురాం.

"అహో! అదేంలేదు. ఇదిగో కాఫీ తీసు
కోండి." "రెండు గదులైనా మీ ఇల్లు వక్కాగా
వుంది. అసలు అన్నయ్య మీరు ప్రహ్లాదా
రులని చెప్పినపుడు ఓ గదిలో ఇద్దరో ముగ్గురో
కలిసి వుంటారని ఏమేమో అనుకున్నాను. ఇంత
విశాలమైన చాటాలో ఇంటిని ఇంత బాగా అలం
కరించుకొని ఇంతారనీ అనుకోలేదు. ఈ
నిర్మల పెయింటింగ్స్ కొన్నవేనా?"

గోడలపై వు మాస్తూ కితూహలంగా అడుగు
తున్న ఆమె మొహాన్ని చూస్తూ ఏమీ మాట్లాడ
లేదు. ఇండాంటి విసుగు. చిరాకూ తగ్గి ప్రస
న్నంగా, ఆహ్లాదంగా వంధావీస్తున్న ఆమెను
విచిత్రంగా తరింపకసాగేడు రమురాం.

నీల హతాత్మకగా మాటలు ఆపేసింది.

మీరు నా మాటలు వినడం లేదు. ఏదో

బాగుతున్నానని మీ ఊహ. అసలు నే నెందుకు
మాట్లాడాలి? అమె కొపంచూసి అప్రతిభుక
త్యేకు రమురాం.

"అఁ వరే; ఎం. ఎస్. సి. లో మీ వజ్రైక్కు
ఏమిటి?"

"ఈ ఫైలులో నా గురించి అన్ని వున్నాయి
చూసుకోండి

విసురుగా అతనిముందు ఫైలు గిరవాటువేసి
ముందుగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

రమురాంకి పవరితంగా చిరాకు వచ్చింది

"ఇలాటి మూఝువున్న ఈ అమ్మాయిని
ఎవని చాళ్ళ చాళ్లు ఓంఠరిగా వంపారో?

..ఈవిడతో విరంఠరం వేగేచాళ్ళు ఎంతటి
అధాగ్యులో... నిటూరుస్తూ లేచేడు.

గదిపై గుమ్మాన్ని రెండుచేతులతోనూ ఎట్టు
కొని అన్నాడు.

"భోజనం చేద్దామా?"

టిటికిలో నుండి బయటకు చూస్తున్న నీల
వెనక్కు తిరిగింది.

ఆమె కళ్లు అవందంతో మెరుస్తున్నాయి.

"మాడండీ ఎంతబాగున్నాయో.."

నీల వెనుకగా నిలబడి చూసేడు

అదిగో అటుమాడండి. ఆ వెనకాంబరాలు
బలావీలు ఎంత బాగున్నాయో కొనుకునేదా?"

"ఎవని పిల్లను రావవ్వండి. కొనీస్తుంది."

..కారీయర్ వ్యూహా అన్నాడు రమురాం.

"రేపు మీ ఇంటర్వ్యూ ఎన్ని గంటలకు?"

"ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు. అంతా
అయ్యేవరికి ఏ వన్నెండో అవుతుంది సాయం
త్రం కాస్త ఊరుచూసి రాత్రి మెయిల్ ఎక్కేయ
డమే..."

"ఈ సాయంత్రం నీవ్ కి వస్తారా?"

ఓ మా బకాబ నీవ్ కంటే మెరినా బావుం
టుందిట కదూ?"

"చూసాడగా?"

..నీలను నీవ్ కి తనికెళ్ళటమంత పొరపాటు
వనిలేదని రమురాంకి తెలిపవచ్చింది.

నీళ్ళల్లోదిగి చీర కుచ్చెళ్ళన్నీ తడుపుకొంది.
వేదకవగకాయలు కొని అ తన్ని తినమని
గొడవచేసింది.

జీవితంలో ఏనాడూ కంఠం సారీం తని
అతన్ని పాటలు పాడమని వేదించింది.

రాత్రి వక్కమివ వరగబోతూ రేపు రాత్రికి
ఈ ప్రకయాల్ని వదిలిండు వచ్చును కదా
అనుకున్నాడు.

..ప్రక్క గదిలోనుంది నీల అరచింది.

"ప్రొద్దుటే లేండి"

వమాధానం యివ లేదు రమురాం.

ఎండ చురుక్కుమని మొహాన్ని తాకుతూంటే
మితుకువ వచ్చింది రముకి.

శంధ్రమండలానికి అమెరికా విసిరిన
లాకెట్ సర్వేయర్-7 మచ్చుకు
అక్కడి మట్టిని తవ్వి
తెస్తున్న దృశ్యం

కాచి చూసుకున్నాడు.
 ఏడువాలి పది నిమిషాలయింది.
 కంగారుగా లేచాడు
 ముందు గదిలోకి వస్తూ ఆగిపోయాడు.
 .గాఢంగా నిద్రపోతోంది నీల.
 ఎంత నిర్విచారంగా నిద్రపోతోంది,
 .అకార్యవిధాడు రమురాం.
 ఏకోణాన ఈ నిర్లకు వాద్యం అనేదే శైలి
 యిదే అనుకోన్నాడు.
 గట్టిగా పొలిచేడు.
 "నీలాదేవీ! ఏమంది! నీలాదేవీ! లేవండి
 ప్రేమవుతోంది మిమ్మల్నేనంది"
 బద్ధకంగా కళ్ళు విప్పింది.
 .అవురిస్తూ అంది.
 "ప్రేమ ఎంతయింది?"
 "బోలెడంత అయింది, ఇంక ప్రేమ లేదు,
 లేవండి."
 కష్టపడి వో అయిదు నిమిషాలకు లేచి
 కూర్చుంది.
 "మోకాళ్ళమీద కల అన్నుకొంది,
 ఇంక వర్షాలేదు, లేస్తుంది అనుకొంటూ
 వెనుదిరగబోయాడు.

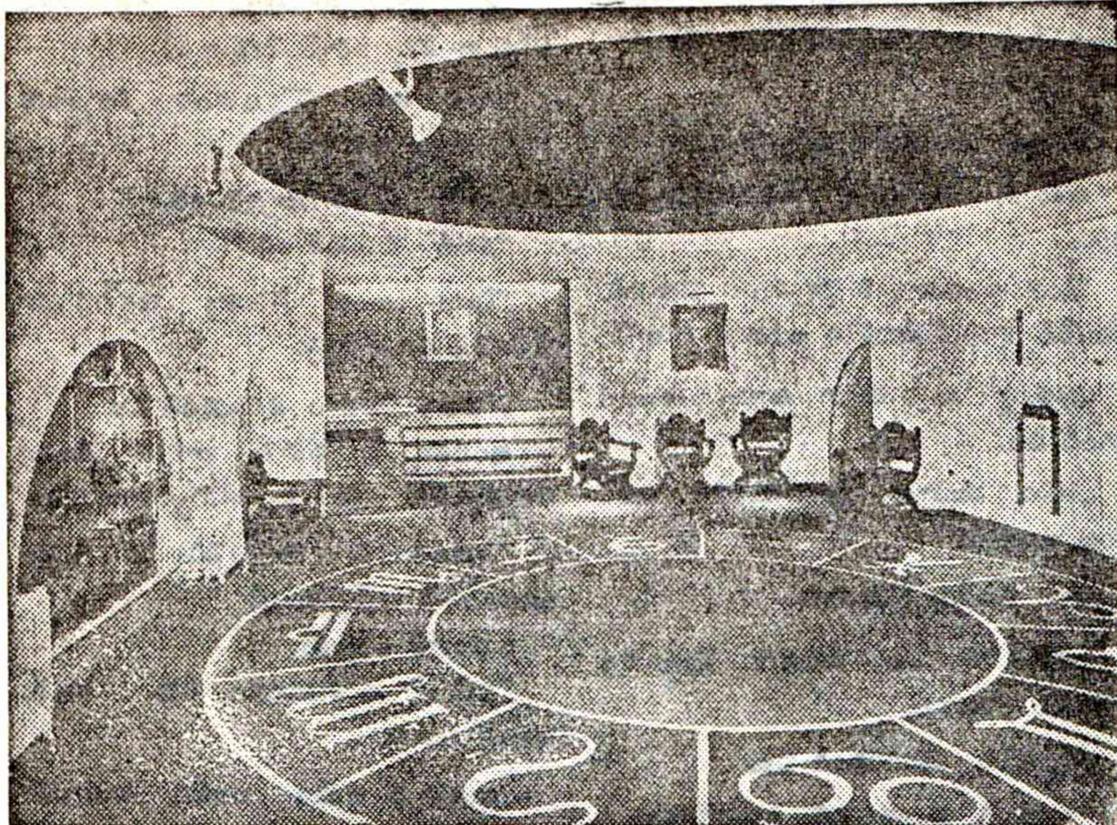
అతని ఆకలి నెలకంటా కూలదొస్తూ తిరిగి
 ముంకమీద వారిపోయి తలగడలో మోహాన్ని
 తాచేసుకొంది.
 .ఎన్నడూరావి కోపం వచ్చింది రము!
 ఆమె ముంకం దగ్గరగా వెళ్ళి గట్టిగా అ
 చేడు.
 "మీరు ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళనంటే చెప్పండి
 నేను రీవ్ కావాలి తేనుకొని అసీమకు పోతాను.
 .అతన్ని చురచు రా చూస్తూ ముంకం
 దిగింది నీల.
 .అవిడ ముస్తాబు పూర్తయినరీకి మరో
 గంట అయింది.
 టాప్ పొలిచేడు రమురాం.
 .కాళం వేసి నీల వెనుకగా మెట్లు దిగి
 బోయాడు రమురాం.
 తలుక్కున వెనుదిరిగింది నీల.
 "ఉండండి, నా సరిఫిట్టే తీసుకోనేలేదు.
 "మరి అక్కడ తరతనాట్యం చేయాలని
 బయల్దేరానా?" అని అడుగుదామనుకొన్నాడు
 రమురాం.
 కాచి నీల తీవ్ర వాగ్దాటి గుర్తుకు వచ్చి
 మోసంగా వుండిపోయేను.

.తిరిగి కాళం వేసుకోకున అతని అప
 లోపలకు వెళ్ళి కర్చివ్ తెచ్చుకుంది.
 కలుపు కాళం నొక్కకుండా విశ్వబ్ధంగా
 నుంచున్నాడు రమురాం.
 .టాప్ లోనుండి నీల అరిచింది.
 "రండి ప్రేమవుతోంది"
 "మీరు యంకా ఏమన్నా మరచిపోయా
 రేమోనని చూస్తున్నాను."
 కోపంగా మోహం తిప్పుకుంది నీల
 ఇంటర్వ్యూకి వచ్చిన వాళ్ళని చూస్తూ
 అక్కర్లంతో అమె కళ్ళు విప్పారితాలయ్యాయి
 "ఏమంది రెండు నిమిషాల్లోనే కోపం
 యింతయింది వచ్చేరేమంది"
 రమురాం నవ్వాడు.
 "మీకింకా లోకానుభవం లేదు, అంటే,
 అలాగే వచ్చారు"
 .గంటన్నర అయేక అలసిన మోహంతో
 అతని దగ్గరకు వచ్చింది నీల.
 అదిర్చాగా అన్నాడు.
 "ఇంటర్వ్యూ అంటే య్యేరా?"
 "నా ఈ నీటి వాదండి
 "అదేం?"
 "ఈ వేసవి సెంపులో రాగా కాలక్షేపం చేసే
 నేమో అవలు వాకు మొన్న మొన్న ఉడివినవే
 గుర్తు లేవు, వాళ్ళు మిమ్మల్నో అడిగేను.
 .కక్కటి కూడ గుర్తు లేవు అది వరే కావండి.
 అన్ని ఈ యింటర్వ్యూకి ఎంతెంతటి వాళ్ళు
 వచ్చేరనుకున్నారు. చాలామంది యూనివర్సిటీ
 వస్తు. నా వస్తు క్లాసు చూసుకునే గొప్పగా అప్లై
 చేశాను కానండి ఎంతెంత తెలివయినవాళ్ళు
 వచ్చేరనుకున్నారు. ముఖ్యంగా ఒకతను
 .మ్యూజీలో రికార్డు బ్రేక్ చేసిన అతను.
 ఇంకొక అమ్మాయి వెంకటేశ్వర యూనివర్సిటీ
 వస్తు. వాళ్ళ యిద్దరికీ ఆ రెండు పీట్లు వస్తే
 వాగుంటుందండి."

చంద్రమండలంలో వర్షేయర్ - 7 దిగినచోట అగాఢం పక్కన
 కఠిన శిలాభూదాగన్ని చూడవచ్చు.

వనీపిల్లల కృత్య తతో మనస్ఫూర్తిగా
 యింట్ను నీలను చూపి ముగ్ధుడయ్యేడు రము
 రాం.
 సాయంత్రమవుతూనే అతన్ని తొందర
 పెట్టి షాపింగ్ కు తీసుకొని వెళ్ళింది నీల.
 "ఏమంది! ఇక్కడి కంటేవరం చీరలు చాల
 మందిని దొరుకుతాయి కదండి
 "అహా! అట్లాగా! చీరలు మీ ఊర్లోనేనా
 కొనుక్కోవచ్చు. ఊరులో చూడదగినవి ఎన్నో
 వున్నాయి"
 "అబ్బే! ఇంకొకసారి తీరిగ్గా వచ్చి మద్రా
 సంతా చుట్టేస్తాను. ప్రస్తుతానికి షాపింగ్
 చెయ్యాలి."
 .ఒక కొట్లోకి వెళ్ళి మొత్తం నాపులోని
 రకాలన్నీ తీయింది తిరగవేసి మరగవేసి ఏదని

లండన్ లో మెజిషియన్ ముఖ్య కేంద్రాలలో రాశిచక్రం - ఇది ప్రపంచ ప్రసిద్ధిచెందిన మెజిషియన్ సంఘం - ఇందులో వారు వాడే ముత్రదండాలు పనిముట్లు అనేకం ప్రదర్శిస్తున్నారు

కృతీ కం

విరిచేసింది. గంటన్నర తర్వాత ఆ కొట్లోంచి వీరవంగా బయటకు రాబోతూ ఆ షాపు యజమాని వైపు ఓ చూపు నిసిరేకు రమురాం.

..వీలయితే వక్కు పూనం చేసేలా చూస్తున్నాడు ఆ షాపులోని వాళ్ళు.

మరో షాపులోనికి ప్రవేశిస్తూనే షో కేసు లోని రకాలతోపాటు కొట్లో కనపడినవన్నీ కొవి షాపు గంటలో రెండు వందల యాభై బిల్లు చెల్లించింది.

"మా కొట్లకు తరచు దయచేస్తూ వుంటారు కదూ" అన్నట్లు ఆ షాపువాడి చూపుచు రమురాంని ఆభిమానంగా నిలకరించేయి.

రకరకం బొమ్మలతో, చీరల ప్యాకెట్లతో

రూ 20/- లకు వాచి పొందండి

మేము కొత్తగా కవి పెట్టిన స్క్విము డ్యారా రు 147/- యి విలువగల రోమర్ పాపులర్ వాచి రూ 20/- లకే పొందండి. ఈరోజే ఆరరు చేయండి

Romer Agencies
(A) ..
Box 1441, DELHI-

యదరూ కలిసి యింటికి వచ్చేసరికి బ్రెయిన్ కి గంటన్నర కైము వుంది.

..వీల పూచావుడిగా నూటు కేనూ, హోల్దాలు నర్దుకొందోంది.

..విశ్రాంతిగా వాలు కుర్చీలో పడుకున్నాడు రమురాం.

..హమ్మయ్య! ఈ గాలివాన వెలిసి తెరిసింది యివ్వబోతోంది.

రెండు రోజులుగా తన ప్రకాంత జీవితాన్ని దిండరవందర చేసేస్తూ ఈ వీలాదే అగమనం జరిగింది.

..అసీను నుంది క్లబ్ కి వెళ్ళి కాఫీ త్రాగి అడి. ఇంటికి వచ్చి విశ్రాంతిగా ఏదో నవల తీసుకొని విడ్ర వచ్చేదాకా తదవటం ఒక రకంగా క్రమబద్ధంగా నడిచే జీవితం తనది.

..ప్రపంచ మారుతంలా తన ప్రకాంత గృహంలో ఈ రెండు రోజులు నుడిగి రేసింది వీల.

..ఈవిడను బ్రెయిన్ ఎక్కింది వేస్తే యింక తన బాధ్యత తీరిపోతుంది.

..ఓ గంటన్నరలో తను తిరిగి తన ప్రకాంత తను యింటిలో నెలకొల్పుకోవచు ను.

..తృప్తిగా నిట్టూర్చుబోయాడు రమురాం.

..అతని మనసులో ఎక్కడో కలుగుతుంది.

..అతననుకొన్నట్లుగా మనస్సు తేలికగా విశ్రాంతి పొందలేదు.

..రంగు రంగుల హరివిల్లు వంటి వ్యూహంతో యింటిని. తననూ అల్లకల్లోలం చేసిన వీలాదేవి నిష్క్రమణం అతనిలో వూర్తి అనం

దాన్ని యివ్వటంలేదు.

రమురాం తనలో తానే తెలబోయాడు.

..నూట్ కేన్ తాళంవేస్తూ వీల అడిగింది.

"వీమండీ! ఇంక బయల్దేరుతామా"

ఉలిక్కిపడ్డాడు రమురాం.

..తడబడుతూ లేచి నిలబడ్డాడు.

..నెలకల్ నేషనల్ ప్రవేశిస్తుంటే అంది

వీల.

"మీకు ఈ రెండురోజులు చాలా క్రమ యిచేను. అసలు ఎక్కడికై నా వెళ్ళితే సర్దుకు పోవటం నాకు రాదు. కావీ మీరు నాకు చాలా మంది అతిథ్యాన్ని యిచ్చారు. అన్యాయ్యు న్నీహీ కుడికి తెలుసున్న వారై నా వస్తు వో న్నీహీకు కాలివిగా తక్కుగా అదరించేడు."

రమురాం ఏమీ మాట్లాడలేదు.

..అతని మనస్సు అతని ఆదీనం తప్పి విడి

తంగా విన్యాసాలు చేసోంది.

..బ్రెయిన్ ఎక్కి కిటికీవద్ద కూర్చుంది వీల

"ఎవ్వరై నా మీరు మాడిరు వచ్చి మా అతి థ్యావ్వి స్వీకరించాలి. తప్పకుండా తస్తాడుకదూ రమురాం నవ్వేడు.

"తప్పకుండా వసాను."

"మీకు ఈ రెండురోజులు చాలాదిరాకు తెప్పించేను కదూ?"

వీల కళ్ళు అర్ధగ్రహితో మెరిగాయి.

రమురాం కంగారుగా అన్నాడు.

"అహ.. అదేంలేదు. మీరిట్లా వచ్చి నా అతి

థ్యావ్వి స్వీకరించడం నా అదృష్టం"

తకవకా నవ్వింది వీల.

"ఈ బోర్ తప్పిపోతుందని మీకు లోలోపల సంతోషం. పైకి ద్రమాటికగా బైలాగులు తల్లిస్తున్నాడు."

మెల్లగా నవ్వేడు రమురాం.

..బ్రెయిను కనుచూపమీర దాటేవరకూ చేయి పూవుకూ నిలబడిపోయేడు.

ఆ తర్వాత ఇంటికి బయల్దేరాడు.

మెల్లగా ఇంటి తాళంతీసి గదిలోకి అడుగు పెట్టేడు.

అందకారంగావున్న గదిలో తడుముకుంటూ స్విచ్ వేళాడు.

దీకట్లు పారడ్రోయిచూ రైటు కాంతులను విరజిమ్మింది.

మెల్లగా ప్రక్కమీద వాలేడు

అతని మెడకు మృదువుగా ఏదో గుడ్డి కొంటూంది.

తీసి చూసేడు.

..క్రిందటి రోజు వీల కుడుల్లో మురిపాలు చూపిన కనకాంబరాల.

..వాడిన ఆ పూలదండపై వు అట్లాగేచూస్తూ చాలనేవు వుండిపోయేడు రమురాం. ఆ తర్వాత నిట్టూరుస్తూ అశ్రాంతిగా తన్నులుమూసుకున్నాడు.